

УДК 371.233.2

Леонід Олійник,
доктор педагогічних наук,
старший науковий співробітник
Національний університет оборони України
імені Івана Черняхівського
<https://orcid.org/0000-0002-7375-1281>
DOI: 10.33099/2617-1775/2022-02/208-217

ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО ВИХОВАННЯ СПРЯМОВАНОСТІ НА ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ

У статті автор представляє технологічний підхід до виховання спрямованості на формування здорового способу життя майбутніх офіцерів як теоретично обґрунтований напрямок професійної діяльності. Розглянуто проблему підвищення спрямованості на формування здорового способу життя майбутніх офіцерів та запропоновані шляхи її вирішення крізь призму поняття “освітня технологія”. Визначено елементом технології особистісно-орієнтованого валеологічного виховання. Проаналізовано особливості технологічного підходу до виховання спрямованості на формування здорового способу життя майбутніх офіцерів і обґрунтовуються основні напрями її удосконалення. Визначено тенденції для вирішення завдань до виховання спрямованості на формування здорового способу життя майбутніх офіцерів на основі технологічного підходу.

Ключові слова: технологія; виховання; розвиток; здоровий спосіб життя; майбутні офіцери.

Постановка проблеми. Головним завданням системи освіти є підготовка майбутнього офіцера відповідного рівня і профілю, компетентного, відповідального, вільно володіючого своєю професією та орієнтованого в суміжних сферах діяльності, готового до ефективної професійної діяльності, здатного до постійного професійного росту. Вся освітня діяльність вищого військового навчального закладу (ВВНЗ) спрямована на якісне виконання головного педагогічного завдання – виховання та професійної підготовки у встановлені строки висококваліфікованих майбутніх офіцерів, які володіють високими організаційними здібностями, ініціативою та вмінням навчати та виховувати.

Актуальність впровадження технології формування спрямованості на здоровий спосіб життя майбутніх офіцерів полягає в необхідності:

вирішення завдань технологічного забезпечення освітнього процесу;
реалізації підготовленості фахівців до професійної діяльності на основі наявності в них визначених стандартами здоров'язберігаючої компетенції;
можливості експертного проектування технологічних методів, організаційних форм суб'єкт-суб'єктної взаємодії, яка забезпечує гарантовані результати здоров'язберігаючої компетенції випускнику ВВНЗ.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Різні аспекти дослідження педагогічної технології знайшли своє відображення у працях Г. М. Артюшина, А. Я. Андрощука, О. Л. Задорожної, О. І. Пометун, В. В. Ягупова та ін., а також у дисертаційних дослідженнях В. О. Ройляна, О. Ф. Удовиці та ін.

Дослідники інституту педагогіки освіти і освіти дорослих АПН України визначають педагогічну технологію як процес створення адекватної до потреб і можливостей особистості й суспільства теоретично обґрунтованої навчально-виховної системи соціалізації, особистісного і професійного розвитку й саморозвитку людини в освітній установі, яка, внаслідок упорядкованих професійних дій педагога при оптимальності ресурсів і зусиль всіх учасників навчально-виховного процесу, гарантовано забезпечує ефективну реалізацію свідомо визначеної освітньої мети та можливість оптимального відтворення процесу на рівні, який відповідає рівню педагогічної майстерності педагога [7, с. 27-45].

Педагогічна технологія розглядається також як міждисциплінарний конгломерат, що має зв'язки фактично з усіма аспектами освіти – від короткого навчального фрагмента до національної системи з усіма її функціями. Також педагогічну технологію визначають як системний, концептуальний, нормативний, варіативний опис діяльності педагога та студента, спрямований на досягнення загальноосвітньої мети [1].

Варто виокремити ще такі ознаки педагогічної технології як:

декомпозиція педагогічного процесу на взаємопов'язані етапи (чим відповіднішим є опис етапу педагогічної технології реальному стану певного процесу, тим вища ймовірність досягнення успіху при її розробленні й реалізації);

координованість і поетапність дій, спрямованих на досягнення запланованого результату (послідовність і порядок виконання дій повинні базуватися на внутрішній логіці процесу);

однозначність виконання передбачених процедур і операцій (необхідна умова досягнення адекватних поставленій меті результатів: чим значніші відхилення в діях суб'єкта від приписаних технологією параметрів, тим реальніша і серйозніша небезпека деформувати весь процес і отримати результат, що не відповідає очікуваному) [3].

Мета статті полягає в обґрунтуванні технологічного підходу до виховання спрямованості на формування здорового способу життя майбутніх офіцерів.

Методи дослідження. Використовувалися такі методи дослідження: теоретичний та емпіричний, зокрема: аналіз наукових публікацій викладених у періодичних виданнях та відкритого матеріалу з досліджуваної проблематики в Інтернет, систематизація наукових джерел, узагальнення та системний підхід.

Виклад основного матеріалу. В сучасному суспільстві технологічність стає домінуючою характеристикою діяльності людини, як перехід на якісно новий рівень ефективності, оптимальності, наукоємкості освітнього процесу.

Технологія відображає спрямованість прикладних педагогічних досліджень на радикальне вдосконалення людської діяльності, підвищенні її результативності, інтенсивності та інструментальності та є теоретично-обґрунтованою навчально-виховною системою, метою функціонування якої є досягнення певного рівня психолого-педагогічної підготовленості слухачів достатнього для їх професійної діяльності [4 с. 207].

Системність технології розглядається як цілеспрямована та самокерована

цілісність закономірно пов'язаних між собою компонентів, які сприяють отриманню інтегрального результату при оптимальній реалізації своїх функцій [6 с. 96].

Педагогічна технологія відображає тактику реалізації освітніх технологій (прогнозування розвитку освіти, проектування і планування цілей, результатів, основних етапів, способів, організаційних форм навчально-виховного процесу) у навчально-виховному процесі за наявності певних умов. Педагогічна технологія акумулює й виражає загальні ознаки та закономірності навчально-виховного процесу незалежно від конкретного навчального предмета. Кожна конкретна педагогічна технологія відображає модель навчально-виховного та управлінського процесів у навчальному закладі, об'єднує в собі їх зміст, форми і засоби. Вона може охоплювати й спеціалізовані технології, що застосовуються в інших галузях науки і практики – електронні, нові інформаційні технології, промислові, поліграфічні, валеологічні тощо [2]

Технологія виконання професійних обов'язків реалізується:

розробленням проблемних ситуацій, спрямованих на розвиток психолого-педагогічної готовності до виконання професійних функцій;

створенням сприятливого педагогічного середовища для пошуку і власної творчої діяльності;

визначенням та обґрунтуванням мети як центральної ланки технології;

визначенням навчально-виховних заходів, які сприяють створенню цілеспрямованого, доцільно організованого, передбачуваного впливу на розвиток особистості [5 с. 303].

Технологія формування спрямованості на здоровий спосіб життя реалізується:

1) розробленням проектів направлених на формування спрямованості на здоровий спосіб життя науково-педагогічними працівниками ВВНЗ;

2) створенням сприятливого педагогічного середовища для пошуку і власної творчої діяльності майбутнього офіцера;

3) розумінням науково-педагогічних працівників, що технологія формування спрямованості на здоровий спосіб життя – це проект (модель) освітнього процесу у ВВНЗ, який визначає структуру та зміст навчально-пізнавальної діяльності майбутнього офіцера;

4) визначення й обґрунтування мети як центральної ланки технології формування спрямованості на здоровий спосіб життя;

5) визначення навчально-виховних заходів, які сприяють створенню цілеспрямованого, доцільно організованого, передбачуваного впливу на формування і розвиток особистості.

Під сформованістю спрямованості на здоровий спосіб життя ми розуміємо ступінь володіння динамічною, багатофункціональною системою свідомих, послідовних розумових дій.

Як критерії технологічності здоров'язберігаючої діяльності майбутнього офіцера можуть бути наступні:

діагностично задана мета, а саме, формування здоров'я особистості, тобто коректно вимірні поняття, операції, діяльність майбутніх офіцерів, очікуваний результат виховання і способи його діагностики;

достатньо жорстка логіка етапів виховної роботи;
система способів взаємодії на кожному етапі учасників виховного процесу;

особистісно-мотивоване забезпечення діяльності вихованця і вихователя (вільний вибір, креативність, змагальність, життєве і професійне значення).

Орієнтація на здоров'язберігаючий підхід до особистісно-орієнтованої освіти по новому вибудовує відносини між освітою і вихованням, переводить виховання в рамки людиноутворюючого і життєвозабезпечуючого процесу, направлено на збереження і примноження здоров'я майбутнього офіцера. Своїм змістом вона закладає базові, фундаментальні основи валеологічної культури особистості. Вона забезпечується процесом збереження і забезпечення здоров'я майбутнього офіцера, розвитком його природних здібностей: розуму, етичних і естетичних відчуттів, потреби в діяльності, оволодінні первинним досвідом спілкування з людьми, природою, мистецтвом. Основні педагогічні механізми включаються через дію словом і прикладом, спілкуванням і пізнанням цінностей культури, етичним співпереживанням.

Особистісний, валеологічно направлений компонент змісту виховання не можна реалізувати в звичайній програмно-інструктивній формі. Такий зміст виховання може бути заданий на основі моделей ситуацій, які вимагають прояву особистісних функцій.

Валеологічні цінності збільшують значущість для майбутніх офіцерів через представлення їх:

1. У вигляді проблемних ситуацій, що вимагають зіставлення цінності здоров'я, здорового способу життя з іншими цінностями;

2. У формі діалогу;

3. Через імітацію життєвих ситуацій, що дозволяють апробувати ці цінності у дії, в спілкуванні з іншими людьми.

Основною процесуальною характеристикою особистісно-розвиваючого валеологічно-орієнтованого виховання є виховна ситуація, яка актуалізує особистісні якості, як вихованця, так і вихователя. Виділити особистісний валеологічно-орієнтований компонент виховання з освітнього процесу достатньо складно. Розкриваючи сутність таких особистісно-орієнтованих ситуацій, направлених на формування здоров'я майбутніх офіцерів слід зрозуміти, що ситуація не може навмисно вводитися "у відповідність з планом", не має заданого зовнішнього матеріалу і методики організації, не здійснюється одночасно "для навчальної групи" і не припускає таких характеристик як правильність відповіді, дії або поведінки майбутнього офіцера. Визначення рівня особистісної взаємодії суб'єктів виховання є надзвичайно складним завданням, яке вимагає від майбутнього офіцера відповідних діагностичних засобів, не тільки наукового інструментарію, але і співчуття, інтуїції, відвертості, подолання стереотипів і установок.

Валеологічно-орієнтована психолого-педагогічна діяльність, заснована на технологічному підході, полягає в тому, що будь-який матеріал, що вивчається, представляється у вигляді системи завдань, різним чином

пов'язаних з життєво-смісловою сферою майбутнього офіцера, що забезпечує збереження і розвиток його організму, власне здоров'я. В даній системі присутні завдання 3-х типів: наочні, які включають фактичний матеріал предмету, що вивчається, з непрямою вказівкою на його зв'язок з гуманітарно-ціннісною сферою; конструктивні, які спрямовані на пошук способів залучення майбутніх офіцерів до здорового способу життя, пов'язані зі змістом предмету, що вивчається, з наочної форми в діяльнісно-комунікативну; особистісно-орієнтовані, пов'язані з виявленням ціннісно-сміслового компоненту матеріалу і способів стимулювання, пов'язаних з цим компонентом особистісних переживань.

Як другий технологічний елемент валеологічно направлено виховання майбутнього офіцера виступає навчальний діалог як невід'ємний компонент, внутрішнього змісту будь-якої особистісно-орієнтованої технології виховання. Діалогічність виступає в даному випадку як одна з сутнісних характеристик виховного процесу, показником переходу його на особистісно-смісловий рівень. Діалог не тільки засіб, але і зміст, джерело особистісного досвіду, чинник актуалізації смислоутворюючої рефлексії, критичності та інших функцій особистості.

Діалог забезпечує обмін незалежними вислюваннями, взаємослухання, взаєморозуміння, прагнення до саморозкриття, прагнення до розуміння іншого, до пошуку нової істини. Досвід діалогічного спілкування, особливо при обговоренні інтимних проблем стану здоров'я, проблем розвитку організму нагромаджується вихователем і вихованцями поступово і на початкових етапах неминує включає елементи формальної організації. При введенні в ситуацію діалогу необхідне припускати такі елементи технології, як діагностика готовності майбутніх офіцерів до діалогічного спілкування – базових знань, комунікативного досвіду, установки на сприйняття інших точок зору; пошук мотивів, тобто тих хвилюючих питань і проблем, завдяки яким може ефективно формуватися спрямованість на здоровий спосіб життя. Ця спрямованість реалізується через значення навчального матеріалу, що вивчається майбутніми офіцерами; переробка навчального матеріалу в систему проблемно-конфліктних питань і завдань, що припускає навмисне загострення ситуацій, піднесення їх до “вічних людських проблем”; продумування різних варіантів розвитку сюжетних ліній діалогу; проектування способів взаємодії учасників дискусії, їх можливих ролей і умов ухвалення їх дій; гіпотетичне виявлення зон імпровізації, тобто таких ситуацій діалогу, для яких важко наперед передбачити поведінку його учасників.

Як третій елемент технології особистісно-орієнтованого валеологічно-направлено навчання і виховання майбутніх офіцерів розглядається нами система імітаційний та ігрових ситуацій.

Педагогічне завдання стає особистісною подією, що приводить до вільного схвалення діяльності. В грі відбувається імітація життєвої реальності, конфліктний розвиток подій, виявляються особистісні можливості впливу на майбутніх офіцерів на їх розвиток. В грі можливі змагальність,

стрес. Подолання перешкод служить розвитку не тільки особистісних якостей, але і власне біологічного організму. Таке розуміння гри, як технології підготовки майбутніх офіцерів до виховання здорового способу життя, сприяє формуванню професійно-педагогічних умінь і навичок. Гра, як технологічний прийом, є своєрідною моделлю діяльності майбутнього офіцера, служить формою реалізації його активності. Гра моделює реальність, але вона не досягає практичних результатів, які можуть бути отримані в реальній діяльності.

Виходячи з цього, ми вважаємо органічним доповненням до технологічних прийомів “Завдання”, “Діалог”, “Гра” наступний четвертий елемент – вправа. Вправи – це виконання засвоєваних дій на основі наявних знань з метою розвитку умінь і навичок.

Четвертий елемент – тренування. Тренування – це багаточисельне виконання вправи з метою її вдосконалення і доведення до автоматизму. В результаті тренування уміння і навички стають автоматизованими компонентами свідомої діяльності, стають внутрішнім, підсвідомим змістом особистісного досвіду.

Вправи і тренування забезпечують закріплення знань, умінь і навичок при виконанні правил здорового способу життя:

особистої і суспільної гігієни;

фізкультурно-оздоровчих заходів;

міжособового спілкування і поведінки в групі однолітків, школі в інших суспільних місцях.

поведінки в природному середовищі.

П'ятий елементом технології особистісно-орієнтованого валеологічного виховання є змагання. Змагання забезпечує порівняльність і зіставлення результатів валеологічного виховання не тільки відносно кількісних показників здоров'я через фізичні вправи майбутніх офіцерів, але і по дотриманню ними гігієнічних, екологічних та інших правил в особистій і суспільній життєдіяльності. Зусилля вихователя при проведенні змагань повинні бути направлені на розвиток духу товариства і взаємодопомоги.

Згідно концепції особистісно-орієнтованої освіти, будь-які виховні технології реалізуються в освітньому середовищі. Середовище навчання, що складається як найближче оточення майбутнього офіцера в процесі навчальної діяльності, – об'єктивна реальність, важливий чинник становлення його особистості, виступає як педагогічний інструмент трансляції валеологічного досвіду вихователя.

Суб'єкт-суб'єктна взаємодія в особистісно-орієнтованому вихованні, є не прямою дією вихователя на майбутнього офіцера, а носить опосередкований, непрямий характер. В процесі такого навчання створюються спеціальні умови, що сприяють розвитку особистості майбутнього офіцера, творчості, надаючи йому простір для вільного вибору. Ці педагогічні умови і утворюють середовище особистісно-орієнтованого навчання.

В цьому середовищі вихователь, актуалізуючи свою індивідуальну валеологічну культуру, професійні знання і уміння, особовий досвід,

здійснює направлену педагогічну діяльність.

Зміст, функції і технології підготовки майбутнього офіцера спрямованості на здоровий спосіб життя зрештою, визначає валеологічну готовність особистості майбутнього офіцера до майбутньої психолого-педагогічної діяльності.

Готовність майбутнього офіцера до виховання спрямованості на здоровий спосіб життя це інтеграційна якість особистості, сформована на основі:

1. Мотиваційно-ціннісних установок особистості до ведення здорового способу життя.

2. Валеологічної самосвідомості, тобто знань, переконань і переконаності необхідних для збереження здоров'я всіх учасників освітнього процесу.

3. Гармонізації з самим собою, природою і суспільством.

Діагностика рівнів готовності до виховання у майбутніх офіцерів спрямованості на здоровий спосіб життя необхідно проводити на основі вивчення продуктів діяльності курсантів, їх творчих робіт, рефератів, анкетування, нарешті контролю знань, умінь і навичок. Необхідно вести спостереження за життєдіяльністю майбутніх офіцерів, виявляти прояв досліджуваної якості. Ці методи діагностики необхідно націлити на визначення:

індивідуально-творчих знань;

умінь саморегуляції;

організаторських умінь вести колективну і індивідуальну роботу по організації здорового способу життя

Діагностика готовності майбутніх офіцерів до виховання спрямованості на здоровий спосіб життя дозволила нам виділити рівні її розвитку.

Низький рівень. Низький рівень знань, умінь, навичок здорового способу життя. Такі компоненти мотивації як обов'язок, відповідальність знаходяться у стадії зародження, інтерес до здорового способу життя не виявляється. Усвідомлення значущості для саморозвитку і професійного становлення не виявляється.

Валеологічні знання і переконання поверхневі, не знаходять відображення в реальній дійсності. Здоров'я не усвідомлюється як значуща цінність особистості, не усвідомлюється взаємозв'язок особистості з природою і суспільством. Взаємостосунки особистості з собою, іншими людьми, природою різко дисгармонійні.

Середній рівень: до певної міри усвідомлюється значення здорового способу життя як можливості самостверджуватися, що в цілому не відповідає об'єктивному значенню. З'являється інтерес до різних елементів здорового способу життя, які використовують в своєму житті друзі, однолітки, проте активність в їх використанні ситуативна. Обов'язок і відповідальність прослідковується слабо.

Валеологічні знання і переконання надають деяку значущість для особистості, але вони не носять системного характеру. Їх застосування в реальній діяльності випадкові і виявляються в ситуації необхідності.

Взаємостосунки особистості з собою, іншими людьми, природою дисгармонійні.

Високий рівень: мотивація носить усвідомлений характер. Усвідомлюється значущість здорового способу життя для самовдосконалення і професійного становлення. Усвідомлюється обов'язок перед суспільством, як за своє здоров'я, так і за здоров'я підростаючого покоління.

Валеологічні знання і переконання набувають системного характеру, стають значущими для особистості. Наступає усвідомлення взаємозв'язку людини, природи і суспільства як єдине ціле. Ці взаємозв'язки стають гармонійними і направлені на збереження здоров'я як свого власного, так і оточуючих людей.

Творчий рівень: здоровий спосіб життя усвідомлюється як потреба, як стиль життя. Характерний наявність переконань в необхідності здорового способу життя для продуктивного життя і професійної діяльності. Здоровий спосіб життя розглядається як особистісна цінність. Характерна активність в самоосвіті по проблемах здорового способу життя.

Взаємодія між особистістю, природою і суспільством переходить на рівень стійкої гармонізації з самим собою, іншими людьми, навколишнім світом природи, яка розуміється як стрункий відповідний взаємозв'язок окремих компонентів в єдине ціле – здоров'я особистості, суспільства, нації. З'являється потреба в трансляції своїх умінь і навичок ведення здорового способу життя. Знання і переконання носять творчий, перетворюючий характер, направлені на примноження не тільки особистісного здоров'я, але і навколишніх людей, оздоровлення природного середовища.

Отже, за своїм професійним і соціальним статусом майбутній офіцер є носієм загальнокультурних норм, зразком поведінки, стилю життя, а досягнення цього статусу ґрунтується на вихованні спрямованості на формування здорового способу життя та реалізації важливого суспільного завдання – виховання здорового покоління.

Перспективами подальших досліджень у даному напрямку може бути систематизація результатів досліджень всіх аспектів технології формування здорового способу життя майбутніх офіцерів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Андрущенко В. П. Теоретико-методологічні засади модернізації вищої освіти в Україні на рубежі століть / В. П. Андрущенко // Вища освіта України. – 2001. – № 2. – С. 5-13.
2. Зельницький А. М. Моніторинг в системі управління якістю військової освіти у ВВНЗ, ВНП ВНЗ / Зельницький А. М., Труш Т. В., Водолазський В. О. // Вісник Національного університету оборони України. – К. : НУОУ, 2011. – Вип. 6 (25). – С. 49-54.
3. Ничкало Н. Г. Сучасні світові тенденції, українські реалії та перспективи наукового забезпечення якісної освіти. Якісна освіта в багатоетичному суспільстві : матеріали регіонального семінару / Ничкало Н. Г. – К. : Сфера, 2004. – С. 35-45.
4. Олійник Л.В. Методична система навчання військово-спеціальних дисциплін магістрів військово-соціального управління : монографія / Л.В. Олійник. – Хмельницький : Видавництво НАДПСУ, – 340 с.
5. Олійник Л. В. Теоретичні та методичні засади навчання військово-спеціальних дисциплін майбутніх магістрів військово-соціального управління [Текст] : дис. на здоб. наук.

ступ. д-ра пед. наук : 13.00.02 - теорія та методика навчання (загальновійськові й військово-спеціальні дисципліни) / Олійник Леонід Віталійович. Нац. акад. Держ. прикорд. служби України ім. Б. Хмельницького. – Хмельницький, 2021. – 521 с.

6. Олійник Л.В. Технологія розвитку військово-спеціальної компетентності магістрів військово-соціального управління / Л.В. Олійник// Збірник наукових праць Національної академії Державної прикордонної служби України. Сер.: Педагогічні та психологічні науки. – Хмельницький. : НАДПСУ, 2014. – Вип. 2. – С. 95-108.

7. Сисоєва С.О. Технологізація освіти і професійної діяльності в умовах неперервної професійної освіти // Педагогічні технології у неперервній освіті: Монографія / С.О. Сисоєва, А.М. Алексюк, П.М. Воловик, О.І. Кульчицька, Л.Є. Сігаєва, Я.В. Цехмістер та ін.; За ред. С.О. Сисоєвої. – К.: Віпол, 2001. – 230 с.

REFERENCES

1. Andrushchenko V. P. Teoretyko-metodolohichni zasady modernizatsiyi vyshchoyi osvity v Ukrayini na rubezhi stolit / V. P. Andrushchenko // Vyscha osvita Ukrayiny. – 2001. – № 2. – S. 5-13.

2. Zelnytskyy A. M. Monitorynh v systemi upravlinnya yakisty viyskovoyi osvity u VVNZ, VNP VNZ / Zelnytskyy A. M., Trush T. V., Vodolazsky V. O. // Visnyk Natsionalnoho universytetu oborony Ukrayiny. – K. : NUOU, 2011. – Vyp. 6 (25). – S. 49-54.

3. Nychkalo N. H. Suchasni svitovi tendentsiyi, ukrayinski realiyi ta perspektyvy naukovoho zabezpechennya yakisnoyi osvity. Yakisna osvita v bahatoetchnomu suspilstvi : materialy rehionalnoho seminaru / Nychkalo N. H. – K. : Sfera, 2004. – S. 35-45.

4. Oliynyk L.V. Metodychna systema navchannya viyskovo-spetsialnykh dystsyplin mahistriv viyskovo-sotsialnoho upravlinnya : monohrafiya / L.V. Oliynyk. – Khmelnytskyy : Vydavnytstvo NADPSU, – 340 s.

5. Oliynyk L. V. Teoretychni ta metodychni zasady navchannya viyskovo-spetsialnykh dystsyplin maybutnykh mahistriv viyskovo-sotsialnoho upravlinnya [Tekst] : dys. na zdob. nauk. stup. d-ra ped. nauk : 13.00.02 - teoriya ta metodyka navchannya (zahalnoviyskovi y viyskovo-spetsialni dystsypliny) / Oliynyk Leonid Vitaliyovych. Nats. akad. Derzh. prykord. sluzhby Ukrayiny im. B. Khmelnytskoho. – Khmelnytskyy, 2021. – 521 s.

6. Oliynyk L.V. Tekhnolohiya rozvytku viyskovo-spetsialnoyi kompetentnosti mahistriv viyskovo-sotsialnoho upravlinnya / L.V. Oliynyk// Zbirnyk naukovykh prats Natsionalnoyi akademiyi Derzhavnoyi prykordonnoyi sluzhby Ukrayiny. Ser.: Pedagogichni ta psykholohichni nauky. – Khmelnytskyy. : NADPSU, 2014. – Vyp. 2. – S. 95-108.

7. Sysoyeva S.O. Tekhnolohizatsiya osvity i profesiynoyi diyalnosti v umovakh neperervnoyi profesiynoyi osvity // Pedagogichni tekhnolohiyi u neperervniy osviti: Monohrafiya / S.O. Sysoyeva, A.M. Aleksyuk, P.M. Volovyk, O.I. Kulchytska, L.YE. Sihayeva, YA.V. Tsekhmister ta in.; Za red. S.O. Sysoyevoyi. – K.: Vipol, 2001. – 230 s.

SUMMARY

Leonid Oliynyk,

Doctor of Pedagogical Sciences, Senior Researcher
National Defence University of Ukraine
named after Ivan Cherniakhovskyi

Technological Approach to Education to Form a Healthy Lifestyle of Future Officers

***Introduction.** The relevance of the implementation of the technology for the formation of a focus on a healthy lifestyle of future officers lies in the need to solve the tasks of technological support of the educational process; implementation of the preparedness of specialists for professional activity based on their presence of the health care competence defined by the standards; the possibility of expert design of technological methods, organizational forms of*

subject-subject interaction, which provides guaranteed results of health-preserving competence to a graduate of a higher military educational institution.

Purpose. *The purpose of the article is to adopt a technological approach to education focused on the formation of a healthy lifestyle of future officers.*

Methods. *At various stages of scientific research, the following research methods were used: theoretical and empirical, in particular: analysis of scientific publications published in foreign periodicals and open material on the researched issues on the Internet, systematization of scientific sources, generalization and systematic approach.*

Results. *The problem of increasing the focus on the formation of a healthy lifestyle of future officers was considered and ways of solving it were proposed through the prism of the concept of educational technology. It is defined as an element of the technology of personality-oriented valeological education, which is highlighted in close connection with aspects of humanization and humanitarianization of higher education.*

The technological approach to education focused on the formation of a healthy lifestyle of future officers and substantiates the main directions of its improvement. Tendencies for solving the tasks of education focused on the formation of a healthy lifestyle of future officers based on a technological approach have been determined.

Conclusion. *Therefore, according to his professional and social status, the future officer is the bearer of general cultural norms, a model of behavior and lifestyle, the implementation of an important social task - raising a healthy generation.*

Key words: *technology; education; development; healthy lifestyle; future officers.*